

Psalm 40
Lukas 12:49-59
Hosea 14:2-10

①

Broeder en Zuster in de Heer,

* De Bijbelversen vanwaar wij met de prediking van vandaag willen starten vindt u opgetekend in Lukas 12:51-52

Lukas 12:51-52 „Vuur ben Ik komen werpen op aarde, en wat is mijn wil als het reeds ontstoken is? Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemt het Mij totdat het volbracht is. Meent gij dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid.“

* Als wij ons de Heer Jezus voorstellen als vredevorst of als vredebrenger, dan kan dat Bijbelwoord ons knap in de war brengen.

- „Ere zij God, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen...“

Op Kerst proberen wij heel even de vredesdrang die in 't hart van de mensen leeft.

- Maar: wat moeten wij dan beginnen met die uitspraak van Jezus? *waarin wij daar somt hadden*

* Er wordt nogal eens voorgehouden:

„leunt Jezus aan in je leven en 't wordt vrede in je leven“ *↔ (+ stickers: Jezus in je hart) revolutie in je leven...“*

„Vreugde op vreugde zijn uw deel“

„leunt Jezus aan, en sterfend zullen gevoelens van wraak of begeerte wijken“

En dan kunnen er nog een paar *gegeven worden*

„getuigenissen“ die vooral jonge christenen met een soort ongemak of minderwaardigheidscomplex laten zitten...

„Zwevende“ uitspr

„Ik heb gebeden en ik heb alles gekregen waarvoor ik heb gebeden“

- Wij verzuchten:
 - "Zover" ben ik blijkbaar nog niet" of:
 - "Wat mankeert mij dat ik dat ware(?) vredegevoel niet heb? ..."
- * Broeder en zuster, laten wij maar NIET NAÏEF zijn. De vrede van Christus, die alle verstand te boven gaat, ligt op een ANDER VLAK dan wat "aardse dingen" genoemd kunnen worden.
 - U draagt de vrede van Christus, maar in uw leven kunnen tal van pijnpunten zijn.
 - U draagt de vrede van Christus, omdat u weet dat die vrede eenmaal, totaal en blijvend, u gegeven zal worden. En daar verheugt u zich in.
- * Maar wat moeten wij dan aanvangen met de uitspraak: "Meent gij dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid."
 - Laten wij even zoeken naar wat Gods wijsheid is, die achter dat vers steekt.
 - In de eerste plaats zegt dat Bijbelgedeelte ons NIET dat Christus de gangmaker, of de mentor zou zijn van die verdeeldheid waarover Hij sprak.
- * Toen Jezus op aarde kwam bevond de aarde zich in een "spanningsveld":
 - Het "optimaal goede" kwam tot confrontatie met alle kwaad dat op de wereld was.
 - Het "optimaal goede": dat heeft overwonnen.

- Het optimaal goede: dat kwam van God, en dat is God. De aarde werd en wordt bewogen daardoor, en de "machten" werden totaal door elkaar geschud.
- Dat is ^{oorzaak van} dat vuur dat op aarde ^{werd} geworpen.
- Dat is die verdeeldheid, waar Christus over sprak. Dat zijn die barensweeën vóór de totale overwinning, die voor mensenkinderen zo pijnlijk kunnen zijn.
- Mensenkinderen: Wilt gij de Heer Jezus aannemen en volgen? Wilt gij dat in liefde doen? Uw dorst zal gelaafd worden. Maar op uw weg zult u ook "verdeeldheid" en "onheilig vuur" tegenkomen; -moeten aanpakken misschien.

* Mensenkinderen krijgen dat woord van liefde mee. Mensenkinderen krijgen dat woord van overwinning mee. Maar we weten vaak niet hoe het te hanteren.

- Onheilig vuur zorgt er telkens voor dat de mens wil heersen over de Schrift, door de woorden van de Heer naar zich toe te zetten. En is dat dan niet het willen heersen over het geweten van anderen dat daaraan ten grondslag ligt?

- Broeder en Zuster, wij zijn een christen-gemeenschap die het woord en de bedoelingen van de Heer zuiver op ons willen laten afkomen. Daar is

"Heersen"

gebed voor nodig. Onzuiverheid of onheilig vuur filteren gemakkelijk binnen in de predikingen. Dat te weren is de taak van uw sprekers. Daarover te waken: dat is de taak van uw ouderlingen.

- Onheilig vuur. - Heusen over de Schriften. - fanatisme. - sekte. Wat heeft de Geest van Christus daarmee te maken? Daar is de gangmaker niet de Heer.
- Uit het evangelie leren wij dat de Heer Jesus niet tot ons komt als fanatiekeling, zo iemand die grof wordt als het Hem niet naar de zin is. Hij is Degene die de mensenkinderen weliswaar met een zekere vastberadenheid, maar vooral met liefde tegemoet treedt. En die liefde had tot gevolg dat Hij er werkelijk onderdoor gegaan is. Die liefde bracht Hem op het kruis van Golgotha.
- Ware Hij fanatiekeling, dan zou dat Heer of de Troon van David gebracht hebben. Denkt aan Palmzondag: Hosanna, gezegend Hij die komt... Maar Hij ging de weg van de totale liefde....
- Op Goede Vrijdag was het: Kruisigt Hem. Broeder en Zuster, misschien kunnen wij het zo stellen: Het is NIET: "Jesus, oorzaak van onvrede", maar wel: "onvrede omwille van Jesus."

- Gnurede in mijn hart, omdat ik zelf nog naar de wereld verlang. De verlossingsgedachte daartegenover zou te onverdiend, te eenvoudig zijn.
- Gnurede in het gezin. Gnurede met de liefdeloosheid en het geweld rondom ons. En dan gaan wij reageren, niet?
- Hoe vaak probeerden wij niet ^{om} onze afkerigheid een halt toe te roepen?
- Hoe vaak waren wij niet rouwig en probeerden wij op eigen houtje tot God terug te keren?
- Hoe vaak proberen wij met tal van goede voornemens onze ziel van alle onheiligheid te genezen?
- Kon de Here toch maar één keer ^{Vrede nemen} ~~bevestigd~~ zijn met wat we zijn, ~~met wat we nu zijn~~, met wat we doen, met wat we proberen te doen.... Gemeente, sommigen zullen misschien opkijken, maar dat is en blijft een onmogelijke zaak. Dat is en dat blijven drijfzandpogingen.
- Wij moeten of kunnen telkens opnieuw leren dat, spijts alles, spijts onze diepste verlangens naar genezing, Wij zelf totaal onbekwaam zijn om ook maar één stap te zetten op de weg naar genezing. David begreep het plotseling ten volle: "Hij trok mij op uit de kuil van het verderf, uit het slijk van de modderpoel; Hij stelde mijn voeten op een rots, mijn schreden maakte Hij vast...."

- David besefte het: **Het moet van God Zelf komen.** Wij moeten ervaren dat onze vroomheid, onze nederigheid, onze liefde voor God (of voor dat beeld dat wij van God hebben), ^{of ook} ons besef van onwaardigheid ons geen zucht, geen centimeter dichterbij God brengen.

- **Drijfzand - pogingen:** Hoe meer wij proberen, hoe meer wij wegzinken.

- * En dan leert de Heer Jezus ons dat wij alles, **alle gronden van onszelf moeten verliezen:** onze eigengerechtigheid, ons eigenzinnig oordeel, ons eigen oordeel over wat de weg is die wij moeten gaan...
Een pijnlijke les, als u 't mij vraagt....

- * **Maar, gemeente, ik heb blijdschap u te mogen zeggen dat Gods Woord daar niet bij vastloopt! Er is hoop, er is wel hoop op genezing!**

- David had het begrepen (psalm 40)
- **Het komt van de Heer Zelf!**

Hos 14:5

- **In Hosea lezen wij: "Ik zal hun lieder afkerigheid genezen. Ik zal hen vrijwillig liefhebben, want mijn toorn is van hen afgekeerd."**

Het woord "hoop" waarvan wij dachten dat het in deze niet uitspreekbaar was, kunnen wij van harte uitroepen, bezingen, bejubelen! Hoop voor onszelf, hoop voor de ander! God heeft het voor ons gedaan! = Blijde boodschap!

* "God heeft het voor ons gedaan!"

Is dat niet een onbegrijpelijk goede tijding, precies als uit een ver land voor een terdoodveroordeelde?

- "Ik, Javeh... Ik zal u genezen. Ook al heeft u, ellendige zondaar, de dood menigvuldig verdiend. Ik, de Almachtige, die de doden opwek, zal u van uw afkeringen genezen...."

- Kent u die aanemvoeging van die drie woorden: Hij kan, hij zal, hij wil.
 - In de goddelijke natuur zijn die drie werkwoorden één begrip. Hij kan en Hij zal niet alleen genezen, Hij wil het ook. "Ik, om Mijns Naams wil, zal u genezen".
 - In deze tekst is geen twijfel mogelijk, omdat twijfel in of bij God niet bestaat.

* Gemeente, herinnert u dat er in het Genesisverhaal staat: "En God zeide: laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis..." Dat is een gesprek of een overweging op zeer hoog niveau.

- Het is de drie-ene God, die beraadslaagt

- Het zal ook de drie-ene God zijn, die tot onze genezing leeft beraadslaagt.

- Wij kunnen zeggen: Alle gronden van zaligmakende, ook van herstellende genade, liggen alleen in Zijn eeuwig welbehagen: het welbehagen van de drie-ene God.

- Daaruit is Zijn eenzijdig en eeuwig genadeverbond voortgevloeid.

Gen 1:26

X

Het zal een beetje een Bijbelstudie lijken.

Vader
Zoon
Geest

* **Bron en oorsprong van alle herstellende genade ligt van eeuwigheid in het hart van God de Vader.** Wie of wat Hem **vijandig** is heeft Hij op vandaag **onveranderlijk en onvoorwaardelijk lief**, Zichzelf verplichtend een weg te bewerken, overeenkomstig met **zowel Zijn gerechtigheid als met Zijn liefde**.... "Want **also lief heeft God de wereld gehad**..."

Het is alsof wij de Vader horen zeggen:

- "Ik wil en Ik zal mijn uitverkorene genezen want Ik heb ze te groots, te veel, te lang liefgelad om ze nu nog los te laten..."
- In een **onwrikbaar fundament** heb Ik tot hun **zaligheid** besloten. Het kan niet dat Ik ze nu nog verloren laat gaan....
- De prijs was te groot om hen nu links te laten liggen.
- Ondanks hun dwalingen en afmakingen wil Ik hen volwaardig genezen. **Zo niet** ^X **kost het Mij Mijn eeuwige Naam. Zoniet** moet Ik **ophouden** God te zijn. Broeder en Zuster, wij krijgen een **glimp**, van wat bij dit raadsbesluit in de weeg-schaal komt.
- Ik zal Mijn verbond **niet ontheiligen**. En het zal Mijn **lust** zijn om dat te doen.

X als Ik dat niet wil, -

* **Bron en oorsprong van alle herstellende genade ligt evenzo ^{van eeuwigheid} in het hart van de Zoon.** Hij was het die de zaak van Gods uitverkorenen **op Zich nam**; met alles

wat daaraan verbonden is. **Vrijwillig** heeft Hij de hoogst onbegrijpelijke verbintenis aangegaan om in onze plaats de **eisen van Gods rechtvaardigheid** te bevredigen.

- **O**nschuldig met de **totale** onschuld (!) nam Hij de door ons verdiende dood op Zich. **Hij** stierf de kruisdood.
- **Reeds** in de eeuwigheid zei Hij **amen** op **Getshēmanē**, op **Eabbatha**, op **Golgotha** opdat Hij **de** vernieuwende en herstellende genade mag verwerven voor Zijn genadekinderen. **Geen andere weg** is er die **toegang** geeft tot de Troon van de Vader. **In totale liefde** en in totale onschuld vergoot Hij zijn bloed, en dat offer is onveranderlijk, onvoorwaardelijk, eeuwig, onverbrekkelijk, onbetwist, onbeperkt geldig.

Geen andere
pleitgrond
hebben wij...

- * **E**n zo komen wij op **diezelfde hoge lijn** waarop tot herstellende genade besloten werd tot de **Heilige Geest**. **Hij** is het, die de gesloten, de onheilige, de stenen kanten van de mensenkinderen **openbrekt**, en die **ondanks alles** daar woning in maakt, om daar in en door Christus de **Goddelijke zaligheid** te plaatsen, toe te passen, richting te geven. **O**ns zal **geen herstellende genade** tekort komen.

- * **Z**o, gemeente, ^{kunnen} ~~men~~ wij dankbaar tot het besluit komen dat het de **Goddelijke drie-ene vrederaad** is, die Zich **onvoorwaardelijk** ertoe verbonden heeft,

om het schepsel liefdevol tegemoet te gaan met een liefde die voor ons tot het uiterste gegaan is: "Het is volbracht" zei Jezus toen Hij stierf aan het kruis.

- elijn broeder en zuster, alle gronden liggen buiten uzelf. Hij heeft het gedaan, Hij zal het doen. Zijn oog is op ons.

Ps 27:14 - En dan zegt het Psalmwoord: "Wacht op de Here, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht op de Here".

- * Straks gaan wij het lokaal hier verlaten, en daar gaat onze vrije wil een rol beginnen spelen: Willen wij leven vanuit de gedachte dat alles; onze toekomst, ons leven, onze vreugde en onze pijn, ons uit de handen genomen wordt, en dat dat evenzo een deeltje is van het leven van de Eeuwige God!

- * Dat, gemeente, kunnen wij laten zien aan de mensen rondom ons, Straks, als wij hier buiten gaan.
 - U ziet mensen in de ellende v.e. overstroming
 - U ziet ^{zoveel} doden, resultaat van de zoveelste zelfmoordaanslag.
 - U verandert van TV-post en u ziet dat respect en zeden van het ene dieptepunt naar het andere vervalt.

- Het zal altijd opnieuw onze pijn en onze strijd zijn, als wij ons op dat kruispunt bevinden, waar de bedoelingen van de medemens, en waar de gevestigde orde zich haaks bevindt op Gods bedoelingen.
- Dáár is sprake van die onvrede waar Jezus het over heeft.
Maar, juist dat kunt u van u zichtbaar laten zijn voor de medemens, nl dat u anders zijt, zowel in uw ingesteldheid tegenover alles wat gebeurt, als in de gewone omgang met de medemens.

429 :

"Het grote werk dat Hij aanvaardde,
 Al d'eeuwen door, met smart verwacht,
 Dat is volbracht, juicht hemel, aarde!
 Juicht, zondaars, 't is voor u volbracht.

Amen.